

Václav Bárta

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

KNÍŽKA O ŠELMÁCH

čte ni
pro
první
čtyř
ky

bambóok[®]

Další zábavná dobrodružství zvířecích hrdinů

Václav Bárta

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

KNÍŽKA O ŠELMÁCH

čte | ní
pro
prv | ňáč
ky

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

Václav Bárta

KNÍŽKA O ŠELMÁCH

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9786. publikaci

Ilustrace Zuzana Dreadka Krutá

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 88

Vydání 1., 2024

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2024

Cover Illustration © Zuzana Dreadka Krutá, 2024

ISBN 978-80-271-7614-4 (pdf)

ISBN 978-80-271-5487-6 (print)

Obsah

Předmluva	6
Medojed	11
Norek	15
Baribal	21
Cibetka	25
Fosa	31
Dhoul	35
Karakal	41
Fenek	45
Gepard	51
Pes dingo	55
Serval	61
Lev	65
Kynkažu	71
Fretka	75
Vydra	81
Nosál	85

Předmluva

Byl jsem nedávno v zoologické zahradě. Jak víte, naučil jsem se mluvit řečí různých zvířat. A tak si chodím s nimi povídat. Tentokrát jsem se zastavil u lva. A přišla řeč na to moje psaní. Lva hlavně zajímalo, co dělám, když něco napíšu a nikdo mi to nechce uveřejnit. Prozradil jsem mu, že v takovém případě zajdu mezi kamarády, kteří taky něco napsali a dopadli jako já. Popovídáme si, postěžujeme si a nakonec jsme i založili spolek neúspěšných literátů.

Lva to moje přiznání trochu pobavilo a chtěl vědět, jestli je nám ten náš spolek k něčemu dobrý.

Řekl jsem mu, že vlastně ano. A že občas uděláme i nějakou protestní akci na podporu našich zájmů.

Viděl jsem, že to lva zaujalo. Zeptal se, na jakém základě zájemce o účast v tom spolku vybíráme.

Řekl jsem mu, že je to u nás jako v jiných spolcích.

Všichni máme něco společného. U nás je to psaní. Ale v jiných spolcích se sdružují ti, kteří třeba rádi zpívají.

Lev už nevydržel poslouchat moje povídání a vyhrkl: „Tak to bychom třeba mohli založit mezinárodní spolek šelem.“

Na ustavující schůzi šelem se dostavilo zájemců nepočítaně. „Chtěl bych připomenout, že jsem král zvířat,“ začal lev skromně. „Rozhodl jsem se, že svolám jednání, které povede k založení spolku šelem. Protože jsou mezi vámi i ti, kteří mému lvímu jazyku dobře nerozumějí, požádal jsem o spolupráci kamaráda. Není to sice šelma, je to jenom člověk, ale ovládá řeči zvířat. A tak mi bude dělat tlumočnicka a pořizovat z našeho jednání zápis.“

Cituji z moudré knihy,“ pokračoval lev, „že typická šelma se živí masem, je rychlá a hbitá a žije ve volné přírodě v různých částech světa, převážně v Africe. Pouze šelmy, které splňují tyto podmínky, se můžou do našeho spolku přihlásit.“

Takže máme první podmínku. Správná šelma se živí masem. Všiml jsem si hyen a dalších psovitých šelem, jak příkyvovaly.

Ale přihlásil se medvěd. „Ne že bych měl něco proti masu, ale když na to přijde, pochutnám si na lesních plodech.“

„Tak dobře,“ řekl lev a obrátil se na mě: „Napiš tam, že správná šelma se může živit masem, ale nemusí.“

Zapsal jsem jeho větu do zápisu a lev pokračoval: „Šelma je neobyčejně rychlá a hbitá.“

Tentokrát přikyvoval gepard a jiné kočkovité šelmy. Ale ozvala se panda: „Taky se cítím jako pořádná šelma, ale rychlá nejsem. Já to vlastně ani moc nepotřebuju.“

„Tak dobře,“ řekl lev. „Zapiš tam, že všechny šelmy zas docela rychlé být nemusí. Jako třetí podmínku máme, že správná šelma žije ve volné přírodě, nejčastěji v Africe.“

Tentokrát přikyvovali rosomák, karakal i další africké šelmy. Lev se na chvíli odmlčel a pak pokračoval: „Ovšem jsou i jiné šelmy, které můžou žít třeba ve velkém městě v zoologické zahradě.“
A tiše dodal: „Třeba já.“

Zapsal jsem do zápisu, že šelmy žijí ve volné přírodě, ale nemusí se to brát jako pravidlo.

„Tak nezapomeňte, jaké jsou pro přijetí do spolku šelem podmínky. A pokud je splňujete, nezapomeňte nám poslat přihlášku.“

Zájem o členství ve spolku byl veliký. A všichni uvedli, že splňují podmínky, a proto se přihlašují. Kromě hyen a psovitých šelem se přihlásili i medvědi. Dál gepardi, jiné kočkovité šelmy a pandy. A řada šelem z Afriky i jiných světadílů. Lev se jako král zvířat a šelem přihlašovat nemusel.

Jak se různá zvířata o podmínkách dozvěděla, přihlásila se mezi šelmy i další. Kočky, psi, zajíci, krávy a koně, nakonec i kachny a slepice... Že nějaká slepice není šelma, ví přece každý. Ale překvapivě to prošlo.

Mám k tomu na úvod naší nové knížky o šelmách ještě něco dodat?